NARAYANEEYAM (Dasakas 41-50)

*41 The cremation of Putana *

व्रजेश्वरः शौरिवचो निशम्य समाव्रजन्नध्वनि भीतचेताः।

निष्पिष्टनिश्शेषतरुं निरीक्ष्य कञ्चित्पदार्थं शरणं गतस्त्वाम्॥ 41-1

निशम्य गोपीवचनादुदन्तं सर्वेऽपि गोपा भयविस्मयान्धाः।

त्वत्पातितं घोरपिशाचदेहं देहुर्विदूरेऽथ कुठारकृत्तम्॥ 41-2

त्वत्पीतपूतस्तनतच्छरीरात्समुच्चलन्नुच्चतरो हि धूमः।

शङ्कामधादागरवः किमेषु किं चान्दनो गौग्गुलवोऽथवेति॥ 41-3

मदङ्गसङ्गस्य फलं न दूरे क्षणेन तावद्भवतामपि स्यात्।

इत्युल्लपन्वल्लवतल्लजेभ्यस्त्वं पूतनामातनुथास्सुगन्धिम्॥ 41-4

चित्रं पिशाच्या न हतः कुमारश्चित्रं पुरैवाकथि शौरिणेदम्।

इति प्रशंसन्किल गोपलोको भवन्मुखालोकरसे न्यमाङ्क्षीत्॥ 41-5

दिने दिनेऽथ प्रतिवृद्धलक्ष्मीरक्षीणमङ्गल्यशतो व्रजोऽयम्।

भवन्निवासादयि वासुदेव प्रमोदसान्द्रः परितो विरेजे॥ 41-6

गृहेषु ते कोमलरूपहासमिथः कथासङ्कुलिताः कमन्यः।

वृत्तेषु कृत्येषु भवन्निरीक्षासमागताः प्रत्यहमत्यनन्दन्॥ 41-7

अहो कुमारो मयि दत्तदृष्टिः स्मितः कृतं मां प्रति वत्सकेन।

एह्येहि मामित्युपसार्य पाणिं त्वयीश किं किं न कृतं वधूभिः॥ 41-8

भवद्वपुःस्पर्शनकौतुकेन करात्करं गोपवधूजनेन।

नीतस्त्वमाताम्रसरोजमालाव्यालम्बिलोलम्बतुलामलासीः ॥ 41-9

निपाययन्ती स्तनमङ्कगं त्वां विलोकयन्ती वदनं हसन्ती ।

दशां यशोदा कतमान्न भेजे स तादृशः पाहि हरे गदान्माम् ॥ 41-10

[*42 The slaying of Shakatasura *]

कदापि जन्मर्क्षदिने तव प्रभो निमन्त्रितज्ञातिवधूमहीसुरा ।

महानसस्त्वां सविधे निधाय सा महानसादौ ववृते व्रजेश्वरी ॥ 42-1

ततो भवत्त्राणनियुक्तबालकप्रभीतिसङ्क्रन्दनसङ्कुलारवैः ।

विमिश्रमश्रावि भवत्समीपतः परिस्फुटद्दारुचटच्चटारवः ॥ 42-2

ततस्तदाकर्णनसंभ्रमश्रमप्रकम्पिवक्षोजभरा व्रजाङ्गनाः ।

भवन्तमन्तर्ददृशुः समन्ततो विनिष्पतद्दारुणदारुमध्यगम् ॥ 42-3

शिशोरहो किं किमभूदिति द्रुतं प्रधाव्य नन्दः पशुपाश्च भूसुराः ।

भवन्तमालोक्य यशोदया धृतं समाश्वसन्नश्रुजलार्द्रलोचनाः ॥ 42-4

कस्को नु कौतस्कुत एष विस्मयो विशङ्कटं यच्छकटं विपाटितम् ।

न कारणं किञ्चिदिहेति ते स्थिताः स्वनासिकादत्तकरास्त्वदीक्षकाः ॥ 42-5

कुमारकस्यास्य पयोधरार्थिनः प्ररोदने लोलपदाम्बुजाहतम् ।

मया मया दृष्टमनो विपर्यगादितीश ते पालकबालका जगुः ॥ 42-6

भिया तदा किञ्चिदजानतामिदं कुमारकाणामतिदुर्घटं वचः ।

भवत्प्रभावाविदुरैरितीरितं मनागिवाशङ्क्यत दृष्टपूतनैः ॥ 42-7

प्रवाळताम्रं किमिदं पदं क्षतं सरोजरम्यौ नु करौ विरोजितौ ।

इति प्रसर्पत्करुणातरङ्गितास्त्वदङ्गमापस्पृशुरङ्गनाजनाः ॥ 42-8

अये सुतं देहि जगत्पतेः कृपातरङ्गपातात्परिपातमद्य मे ।

इति स्म सङ्गृह्य पिता त्वदङ्गकं मुहुर्मुहुः श्लिष्यति जातकण्टकः ॥ 42-9

अनोनिलीनः किल हन्तुमागतः सुरारिरेवं भवता विहिंसितः ।

रजोऽपि नोदृष्टममुष्य तत्कथं स शुद्धसत्त्वे त्वयि लीनवान्ध्रुवम् ॥ 42-10

प्रपूजितैस्तत्र ततो द्विजातिभिर्विशेषतो लम्भितमङ्गलाशिषः ।

व्रजं निजैर्बाल्यरसैर्विमोहयन्मरुत्पुराधीश रुजां जहीहि मे ॥ 42-11

*43 The slaying of Trinavarta *

त्वमेकदा गुरुमरुत्पुरनाथ वोढुं

गाढाधिरूढगरिमाणमपारयन्ती ।

माता निधाय शयने किमिदं बतेति

ध्यायन्त्यचेष्टत गृहेषु निविष्टशङ्का ॥ 43-1

तावद्विदूरमुपकर्णितघोरघोष-

व्याजृम्भिपांसुपटलीपरिपूरिताशः ।

वात्यावपुः स किल दैत्यवरस्तृणाव-

र्ताख्यो जहार जनमानसहारिणं त्वाम् ॥ 43-2

उद्दामपांसुतिमिराहतदृष्टिपाते

द्रष्टुं किमप्यकुशले पशुपाललोके ।

हा बालकस्य किमिति त्वदुपान्तमाप्ता

माता भवन्तमविलोक्य भृशं रुरोद ॥ 43-3

तावत्स दानववरोऽपि च दीनमूर्ति-
र्भावत्कभारपरिधारणलूनवेगः ।
सङ्कोचमाप तदनु क्षतपांसुघोषे
घोषे व्यतायत भवज्जननीनिनादः ॥ 43-4

रोदोपकर्णनवशादुपगम्य गेहं
क्रन्दत्सु नन्दमुखगोपकुलेषु दीनः ।
त्वां दानवस्त्वखिलमुक्तिकरं मुमुक्षु-
स्त्वय्यप्रमुञ्चति पपात वियत्प्रदेशात् ॥ 43-5

रोदाकुलास्तदनु गोपगणा बहिष्ठ-
पाषाणपृष्ठभुवि देहमतिस्थविष्ठम् ।
प्रैक्षन्त हन्त निपन्तममुष्य वक्ष-
स्यक्षीणमेव च भवन्तमलं हसन्तम् ॥ 43-6

ग्रावप्रपातपरिपिष्टगरिष्ठदेह-
भ्रष्टासुदुष्टदनुजोपरि धृष्टहासम् ।
आघ्नानमम्बुजकरेण भवन्तमेत्य
गोपा दधुर्गिरिवरादिव नीलरत्नम् ॥ 43-7

एकैकमाशु परिगृह्य निकामनन्द-
न्नन्दादिगोपपरिरब्धविचुम्बिताङ्गम् ।

आदातुकामपरिशङ्कितगोपनारी-

हस्ताम्बुजप्रपतितं प्रणुमो भवन्तम् ॥ 43-8

भूयोऽपि किन्नु कृणुमः प्रणतार्तिहारी

गोविन्द एव परिपालयतात्सुतं नः ।

इत्यादि मातरपितृप्रमुखैस्तदानीं

सम्प्रार्थितस्त्वदवनाय विभो त्वमेव ॥ 43-9

वातात्मकं दनुजमेवमयि प्रधून्वन्

वातोद्भवान्मम गदान्किमु नो धुनोषि ।

किं वा करोमि पुरनप्यनिलालयेश

निश्शेषरोगशमनं मुहुरर्थये त्वाम् ॥ 43-10

[*44 The naming ceremony etc *]

गूढं वसुदेवगिरा कर्तुं ते निष्क्रियस्य संस्कारान् ।

हृद्गतहोरातत्वो गर्गमुनिस्त्वद्गृहं विभो गतवान् ॥ 44-1

नन्दोऽथ नन्दितात्मा वृन्दिष्टं मानयन्नमुं यमिनाम् ।

मन्दस्मितार्द्रमूचे त्वत्संस्कारान् विधातुमुत्सुकधीः ॥ 44-2

यदुवंशाचार्यत्वात् सुनिभृतमिदमार्य कार्यमिति कथयन् ।

गर्गो निर्गतपुळकश्चक्रे तव साग्रजस्य नामानि ॥ 44-3

कथमस्य नाम कुर्वे सहस्रनाम्नो ह्यनन्तनाम्नो वा ।

इति नूनं गर्गमुनिश्चक्रे तव नाम रहसि विभो ॥ 44-4

कृषिधातुणकाराभ्यां सत्तानन्दात्मतां किलाभिलपत्।

जगदघकर्षित्वं वा कथयदृषिः कृष्णनाम ते व्यतनोत्॥ 44-5

अन्यांश्च नामभेदान् व्याकुर्वन्नग्रजे च रामादीन्।

अतिमानुषानुभावं न्यगदत्त्वामप्रकाशयन्पित्रे॥ 44-6

स्निह्यति यस्तव पुत्रे मुह्यति स न मायिकैः पुनश्शोकैः।

द्रुह्यति यस्स तु नश्येदित्यवदत्ते महत्त्वमृषिवर्यः॥ 44-7

जेष्यति बहुतरदैत्यान् नेष्यति निजबन्धुलोकममलपदम्।

श्रोष्यति सुविमलकीर्तीरस्येति भवद्विभूतिमृषिरूचे॥ 44-8

अमुनैव सर्वदुर्गं तरितास्थ कृतास्थमत्र तिष्ठध्वम्।

हरिरेवेत्यनभिलपन्नित्यादि त्वामवर्णयत् स मुनिः॥ 44-9

गर्गेऽथ निर्गतेऽस्मिन् नन्दितनन्दादिनन्द्यमानस्त्वम्।

मद्गदमुद्गतकरुणो निर्गमय श्रीमरुत्पुराधीश॥ 44-10

*45 Krishna's childhood pranks *

अयि सबल मुरारे पाणिजानुप्रचारैः

किमपि भवनभागान् भूषयन्तौ भवन्तौ।

चलितचरणकञ्जौ मञ्जुमञ्जीरशिञ्जा-

श्रवणकुतुकभाजौ चेरतुश्चारु वेगात्॥ 45-1

मृदु मृदु विहसन्तावुन्मिषद्दन्तवन्तौ

वदनपतितकेशौ दृश्यपादाब्जदेशौ।

भुजगलितकरान्तव्यालगत्कङ्कणाङ्कौ
मतिमहरतमुच्चैः पश्यतां विश्वनृणाम् ॥ 45-2

अनुसरति जनौघे कौतुकव्याकुलाक्षे
किमपि कृतनिनादं व्याहसन्तौ द्रवन्तौ ।
बलितवदनपद्मं पृष्ठतो दत्तदृष्टी
किमिव न विदधाथे कौतुकं वासुदेव ॥ 45-3

द्रुतगतिषु पतन्तावुत्थितौ लिप्तपङ्कौ
दिवि मुनिभिरपङ्कैः सस्मितं वन्द्यमानौ ।
द्रुतमथ जननीभ्यां सानुकम्पं गृहीतौ
मुहुरपि परिरब्धौ द्राग्युवां चुम्बितौ च ॥ 45-4

स्नुतकुचभरमङ्के धारयन्ती भवन्तं
तरळमति यशोदा स्तन्यदा धन्यधन्या ।
कपटपशुप मध्ये मुग्धहासाङ्कुरं ते
दशनमुकुळहृद्यं वीक्ष्य वक्त्रं जहर्ष ॥ 45-5

तदनु चरणचारी दारकैः साकमारा-
न्निलयततिषु खेलन् बालचापल्यशाली ।
भवनशुकबिडालान् वत्सकांश्चानुधावन्
कथमपि कृतहासैर्गोपकैर्वारितोऽभूः ॥ 45-6

हलधरसहितस्त्वं यत्र यत्रोपयातो

विवशपतितनेत्रास्तत्र तत्रैव गोप्यः ।

विगळितगृहकृत्या विस्मृतापत्यभृत्या

मुरहर मुहुरत्यन्ताकुला नित्यमासन् ॥ 45-7

प्रतिनवनवनीतं गोपिकादत्तमिच्छन्

कलपदमुपगायन् कोमलं क्वापि नृत्यन् ।

सदययुवतिलोकैरर्पितं सर्पिरश्नन्

क्वचन नवविपक्वं दुग्धमत्यापिबस्त्वम् ॥ 45-8

मम खलु बलिगेहे याचनं जातमास्ता-

मिह पुनरबलानामग्रतो नैव कुर्वे ।

इति विहितमतिः किं देव सन्त्यज्य याच्ञां

दधिघृतमहरस्त्वं चारुणा चोरणेन ॥ 45-9

तव दधिघृतमोषे घोषयोषाजनाना-

मभजत हृदि रोषो नावकाशं न शोकः ।

हृदयमपि मुषित्वा हर्षसिन्धौ न्यधास्त्वं

स मम शमय रोगान्वातगेहाधिनाथ ॥ 45-10

Note: The following two slokas (found in the Trivandrum edition) are considered as interpolations:

शाखाग्रेऽथ विधुं विलोक्य फलमित्यम्बां च तातं मुहुः

सम्प्राथ्यार्थ तदा तदीयवचसा प्रोत्क्षिप्तबाहौ त्वयि ।

चित्रं देव शशी स ते करमगात्किं ब्रूमहे सम्पत-

ज्ज्योतिर्मण्डलपूरिताखिलवपुः प्रागा विराड्रूपताम् ॥ (i)

किं किं बतेदमिति संभ्रमभाजमेनं

ब्रह्मार्णवे क्षणममुं परिमज्ज्य तातम्।

मायां पुनस्तनयमोहमयीं वितन्व-

न्नानन्दचिन्मय जगन्मय पाहि रोगात्॥ (ii)

***46 Revelation of the cosmic form ***

अयि देव पुरा किल त्वयि स्वयमुत्तानशये स्तनन्धये।

परिजृम्भणतो व्यपावृते वदने विश्वमचष्ट वल्लवी॥ 46-1

पुनरप्यथ बालकैः समं त्वयि लीलानिरते जगत्पते।

फलसञ्चयवञ्चनक्रुधा तव मृद्भोजनमूचुरर्भकाः॥ 46-2

अयि ते प्रळयावधौ विभो क्षितितोयादिसमस्तभक्षिणः।

मृदुपाशनतो रुजा भवेदिति भीता जननी चुकोप सा॥ 46-3

अयि दुर्विनयात्मक त्वया किमु मृत्सा बत वत्स भक्षिता।

इति मातृगिरं चिरं विभो वितथां त्वं प्रतिजज्ञिषे हसन्॥ 46-4

अयि ते सकलैर्विनिश्चिते विमतिश्चेद्वदनं विदार्यताम्।

इति मातृविभर्त्सितो मुखं विकसत्पद्मनिभं व्यदारयः॥ 46-5

अपि मृल्लवदर्शनोत्सुकां जननीं तां बहु तर्पयन्निव।

पृथिवीं निखिलां न केवलं भुवनान्यप्यखिलान्यदीदृशः॥ 46-6

कुहचिद्वनमम्बुधिः क्वचित् क्वचिदभ्रं कुहचिद्रसातलम्।

मनुजा दनुजाः क्वचित्सुरा ददृशे किं न तदा त्वदानने॥ 46-7

कलशाम्बुधिशायिनं पुनः परवैकुण्ठपदाधिवासिनम् ।
स्वपुरश्च निजार्भकात्मकं कतिधा त्वां न ददर्श सा मुखे ॥ 46-8

विकसद्भुवने मुखोदरे ननु भूयोऽपि तथाविधाननः ।
अनया स्फुटमीक्षितो भवाननवस्थां जगतां बतातनोत् ॥ 46-9

धृततत्त्वधियं तदा क्षणं जननीं तां प्रणयेन मोहयन् ।
स्तनमम्ब दिशेत्युपासजन् भगवन्नद्भुतबाल पाहि माम् ॥ 46-10

*47 Tying Krishna to the mortar *

एकदा दधिविमाथकारिणीं मातरं समुपसेदिवान् भवान् ।
स्तन्यलोलुपतया निवारयन्नङ्कमेत्य पपिवान्पयोधरौ ॥ 47-1

अर्धपीतकुचकुड्मळे त्वयि स्निग्धहासमधुराननाम्बुजे ।
दुग्धमीश दहने परिस्रुतं धर्तुमाशु जननी जगाम ते ॥ 47-2

सामिपीतरसभङ्गसङ्गतक्रोधभारपरिभूतचेतसा ।
मन्थदण्डमुपगृह्य पाटितं हन्त देव दधिभाजनं त्वया ॥ 47-3

उच्चल ध्वनितमुच्चकैस्तदा सन्निशम्य जननी समाद्रुता ।
त्वद्यशोविसरवद्ददर्श सा सद्य एव दधि विस्तृतं क्षितौ ॥ 46-4

वेदमार्गपरिमार्गितं रुषा त्वामवीक्ष्य परिमार्गयन्त्यसौ ।
सन्ददर्श सुकृतिन्युलूखले दीयमाननवनीतमोतवे ॥ 46-5

त्वां प्रगृह्य बत भीतिभावनाभासुराननसरोजमाशु सा ।
रोषरूषितमुखी सखीपुरो बन्धनाय रशनामुपाददे ॥ 47-6

बन्धुमिच्छति यमेव सज्जनस्तं भवन्तमयि बन्धुमिच्छति ।
सा नियुज्य रशनागुणान्बहून् द्व्यङ्गुलोनमखिलं किलैक्षत ॥ 47-7

विस्मितोत्स्मितसखीजनेक्षितां स्विन्नसन्नवपुषं निरीक्ष्य ताम् ।
नित्यमुक्तवपुरप्यहो हरे बन्धमेव कृपयान्वमन्यथाः ॥ ॥ 47-8

स्थीयतां चिरमुलूखले खलेत्यागता भवनमेव सा यदा ।
प्रागुलूखलबिलान्तरे तदा सर्पिरर्पितमदन्नवास्थिताः ॥ 47-9

यद्यपाशसुगमो भवान्विभो संयतः किमु सपाशयानया ।
एवमादि दिविजैरभिष्टुतो वातनाथ परिपाहि मां गदात् ॥ 47-10

*48 The redemption of Nalakubara and Manigriva *

मुदा सुरौघैस्त्वमुदारसम्मदैरुदीर्य दामोदर इत्यभिष्टुतः ।
मृदूदरः स्वैरमुलूखले लगन्नदूरतो द्वौ ककुभावुदैक्षथाः ॥ 48-1

कुबेरसूनुर्नळकूबराभिधः परो मणिग्रीव इति प्रथां गतः ।
महेशसेवाधिगतश्रियोन्मदौ चिरं किल त्वद्विमुखावखेलताम् ॥ 48-2

सुरापगायां किल तौ मदोत्कटौ सुरापगायद्बहुयौवतावृतौ ।
विवाससौ केळिपरौ स नारदो भवत्पदैकप्रवणो निरैक्षत ॥ 48-3

भिया प्रियालोकमुपात्तवाससं पुरो निरीक्ष्यापि मदान्धचेतसौ ।
इमौ भवद्भक्त्युपशान्तिसिद्धये मुनिर्जगौ शान्तिमृते कुतस्सुखम् ॥ 48-4

युवामवाप्तौ ककुभात्मतां चिरं हरिं निरीक्ष्याथ पदं स्वमाप्नुतम् ।
इतीरितौ तौ भवदीक्षणस्पृहां गतौ व्रजान्ते ककुभौ बभूवतुः ॥ 48-5

अतन्द्रमिन्द्रद्रयुगं तथाविधं समेयुषा मन्थरगामिना त्वया ।

तिरायितोलूखलरोधनिर्धुतौ चिराय जीर्णौ परिपातितौ तरू ॥ 48-6

अभाजि शाखिद्वितयं यदा त्वया तदैव तद्गर्भतलान्निरेयुषा ।

महात्विषा यक्षयुगेन तत्क्षणादभाजि गोविन्द भवानपि स्तवैः ॥ 48-7

इहान्यभक्तोऽपि समेष्यति क्रमाद्भवन्तमेतौ खलु रुद्रसेवकौ ।

मुनिप्रसादाद्भवदङ्घ्रिमागतौ गतौ वृणानौ खलु भक्तिमुत्तमाम् ॥ 48-8

ततस्तरूद्दारणदारुणारवप्रकम्पिसम्पातिनि गोपमण्डले ।

विलज्जितत्वज्जननीमुखेक्षिणा व्यमोक्षि नन्देन भवान्विमोक्षदः ॥ 48-9

महीरुहोर्मध्यगतो बतार्भको हरेः प्रभावादपरिक्षतोऽधुना ।

इति ब्रुवाणैर्गमितो गृहं भवान्मरुत्पुराधीश्वर पाहि मां गदात् ॥ 48-10

*49 Journey to Vrindavana *

भवत्प्रभावाविदुरा हि गोपास्तरुप्रपातादिकमत्र गोष्ठे ।

अहेतुमुत्पातगणं विशङ्क्य प्रयातुमन्यत्र मनो वितेनुः ॥ 49-1

तत्रोपनन्दाभिधगोपवर्यो जगौ भवत्प्रेरणयैव नूनम् ।

इतिः प्रतीच्यां विपिनं मनोज्ञं बृन्दावनं नाम विराजतीति ॥ 49-2

बृहद्वनं तत्खलु नन्दमुख्या विधाय गौष्ठीनमथ क्षणेन ।

त्वदन्वितत्वज्जननीनिविष्टगरिष्ठयानानुगता विचेलुः ॥ 49-3

अनोमनोज्ञध्वनिधेनुपाळीखुरप्रणादान्तरतो वधूभिः ।

भवद्विनोदालपितीक्षराणि प्रपीय नाज्ञायत मार्गदैर्घ्यम् ॥ 49-4

निरीक्ष्य बृन्दावनमीश नन्दत्प्रसूनकुन्दप्रमुखद्रुमौघम् ।
अमोदथाश्शाद्वलसान्द्रलक्ष्म्या हरिन्मणीकुट्टिमपुष्टशोभम् ॥ 49-5

नवाकनिर्व्यूढनिवासभेदेष्वशेषगोपेषु सुखासितेषु ।
वनश्रियं गोपकिशोरपालीविमिश्रितः पर्यगलोकथास्त्वम् ॥ 49-6

अराळमार्गागतनिर्मलापां मराळकुजाकृतनर्मलापाम् ।
निरन्तरस्मेरसरोजवक्त्रां कळिन्दकन्यां समलोकयस्त्वम् ॥ 49-7

मयूरकेकाशतलोभनीयं म्यूखमालाशबळं मणीनाम् ।
विरिञ्चलोकस्पृशमुच्चशृङ्गैर्गिरिं च गोवर्धनमैक्षथास्त्वम् ॥ 49-8

समं ततो गोपकुमारकैस्त्वं समन्ततो यत्र वनान्तमागाः ।
ततस्ततस्तां कुटिलामपश्यः कळिन्दजां रागवतीमिवैकाम् ॥ 49-9

तथाविधेऽस्मिन्विपिने पशव्ये समुत्सुको वत्सगणप्रचारे ।
चरन्सरामोऽथ कुमारकैस्त्वं समीरगेहाधिप पाहि रोगात् ॥ 49-10

[*50 Slaying of Vaatsasura and Bakaasura *]

तरलमधुकृद्वृन्दे बृन्दावनेऽथ मनोहरे
पशुपशिशुभिस्साकं वत्सानुपालनलोलुपः ।
हलधरसखो देव श्रीमन् विचेरिथ धारयन्
गवलमुरळीवेत्रं नेत्राभिरामतनुद्युतिः ॥ 50-1

विहितजगतीरक्षं लक्ष्मीकराम्बुजलाळितं
ददति चरणद्वन्द्वं बृन्दावने त्वयि पावने ।

किमिव न बभौ सम्पत्सम्पूरितं तरुवल्लरी-
सलिलधरणीगोत्रक्षेत्रादिकं कमलापते ॥ 50-2

विलसदुलपे कान्तारान्ते समीरणशीतळे
विपुलयमुनातीरे गोवर्धनाचलमूर्धसु ।
ललितमुरळीनादस्सञ्चारयन्खलु वात्सकं
क्वचन दिवसे दैत्यं वत्साकृतिं त्वमुदैक्षथाः ॥ 50-3

रभसविलसत्पुच्छं विच्छायतोऽस्य विलोकयन्
किमपि वलितस्कन्धं रन्ध्रप्रतीक्षमुदीक्षितम् ।
तमथ चरणे बिभ्रद्विभ्रामयन्मुहुरुच्चकैः
कुहचन महावृक्षे चिक्षेपिथ क्षतजीवितम् ॥ 50-4

निपतति महादैत्ये जात्या दुरात्मनि तत्क्षणं
निपतनजवक्षुण्णक्षोणीरुहक्षतकानने ।
दिवि परिमिळद्वृन्दा बृन्दारकाः कुसुमोत्करैः
शिरसि भवतो हर्षाद्वर्षन्ति नाम तदा हरे ॥ 50-5

सुरभिलतमा मूर्धन्यूर्ध्वं कुतः कुसुमावली
निपतति तवेत्युक्तो बालैः सहेलमुदैरयः ।
झटिति दनुजक्षेपेणोर्ध्वं गतस्तरुमण्डलात्
कुसुमनिकरस्सोऽयं नूनं समेति शनैरिति ॥ 50-6

क्वचन दिवसे भूयो भूयस्तरेपरुषातपे

तपनतनयापाथः पातुं गता भवदादयः।
चलितगरुतं प्रेक्षामासुर्बकं खलु विस्मृतं
क्षितिधरगरुच्छेदे कैलासशैलमिवापरम्॥ 50-7

पिबति सलिलं गोपव्राते भवन्तमभिद्रुतः
स किल निगिलन्नग्निप्रख्यं पुनर्द्रुतमुद्वमन्।
दलयितुमगात्त्रोटयाः कोटया तदा यु भवान्विभो
खलजनभिदाचुञ्चुश्चञ्चू प्रगृह्य ददार तम्॥ 50-8

सपदि सहजां सन्द्रष्टुं वा मृतां खलु पूतना-
मनुजमघमप्यग्रे गत्वा प्रतीक्षितुमेव वा।
शमननिलयं याते तस्मिन्बके सुमनोगणे
किरति सुमनोबृन्दं बृन्दावनाद्गृहमैयथाः॥ 50-9

ललितमुरळीनादं दूरान्निशम्य वधूजनै-
स्त्वरितमुपगम्यारादारूढमोदमुदीक्षितः।
जनितजननीनन्दानन्दस्समीरणमन्दिर-
प्रथितवसते शौरे दूरीकुरुष्व ममामयान्॥ 50-10